

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. június 24.
Nyíregyháza
Istentisztelet

„²⁹Másnap János látta Jézust, amint jön felé, és így szólt:
„Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! [...]”
³⁵Másnap ismét ott állt János két tanítványával
együtt, ³⁶és rátekintve Jézusra, aki arra járt, így szólt:
„Íme, az Isten Báránya!” ³⁷Meghallotta a két tanítvány,
hogy ő ezt mondta, és követték Jézust. ³⁸Jézus megfor-
dult, és amikor meglátta, hogy követik őt, megszólította
őket: „Mit kerestek?” Ők pedig ezt válaszolták: „Rabbi
- ami azt jelenti: Mester -, hol van a lakásod?” ³⁹Ő így
szólt: „Jöjjetek, és meglátjátok.” Elmentek tehát, meg-
látták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon; körül-
belül délután négy óra volt ekkor. ⁴⁰A kettő közül, akik
ezt hallották Jánostól és követték őt, András, Simon Pé-
ter testvére volt az egyik. ⁴¹Ő, mihelyt találkozott testvé-
rével, Simonnal, ezt mondta neki: „Megtaláltuk a Mes-
siást” - (ami azt jelenti: Felkent). ⁴²Odavitte Jézushoz,
aki rátekintve így szólt: „Te Simon vagy, Jóna fia: téged
Kéfásnak fognak hívni” - (ami azt jelenti: Kőszikla).”

Jn 1,29.35-40

Drága Testvérek!

Mai alkalommal Péter életébe nyerhetünk betekin-
tést. Annak a Péternek az életébe, aki Jézus mellett járt meg
magasságokat és mélységeket. Szangvinikus természetű lé-
vén inkább a természete, a személyisége dominált, de lát-
hatjuk, hogyan mélyült a Jézus iránti szeretete, elkötelező-
dése és hogyan vette Jézus ezt a törekeny, hullámzó életű
embert a kezébe és hogyan formálta. Péter életének külön-
böző és egyben meghatározó állomásai kerülnek elénk.
Hívó életének hol mélységeit, hol magasságait láthatjuk, de
leginkább oda szeretnénk az életének tanulmányozásában
kikötni, Jézus Krisztus váltáságának milyen gyümölcsei
váltak láthatóvá egy ilyen embernek az életében. Ebből a
történetünkből az „első érintést” láthatjuk, milyen találko-
zása volt Péternek Jézussal és ebből a találkozásból hogyan
lett aztán egy életre szóló változás. Három dolgot szeretnék

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

megemlíteni a mai történetünkben: az **elhívást**, a **felismerést** és a **követést**. Ez a három szó meghatározó volt az akkori tanítványoknak, hiszen ez a három kifejezés volt a Jézus-követés alappillére, de mai is sok ember életében ezek voltak a legfontosabbak. Erről szeretnék ma az Ige fényében beszélni nektek.

Keresztelő János feladata Jézus, mint Messiásnak, az Ő eljövételének az előkészítése, egyfajta útegyengetés, Jézus jövételének „beharangozása”, reámutatás. Miután Keresztelő János megteszi azt, ami a feladata, onnantól kezdve tulajdonképpen Jézus „lép fel a színpadra”, megkezdí az munkáját, amit az Atya rábízott. Mindenekelőtt tanítványait hívja el. Ez a fejezet erről szól.

Jézus megszólít embereket. Először két embert, akik Keresztelő Jánossal voltak, hozzá szegődtek, mert kerestek valamit. Valami olyat kerestek, amely többet ad, mint János, s eljutnak az útegyengetőtől a Megváltóig.

Jézus az ακολουτεω kifejezéssel hívja el a tanítványait, ami annyit jelent: követni, csatlakozni hozzá, átvitt értelemben „egy úton járni”, menni vele, illetve Jézus minden mást elhagyó követése életformája. Jézus elhívásában kizárólagosság van. Sokan csak úgy néha szeretnék keresztezni Jézus életútját, de nem akarnak vele egy úton haladni. Sokaknak Jézustól néhány dologra szükségük van, de maga Jézus nem kell nekik. Amikor Jézus elhívásról beszél, akkor sokan csupán meghívásra gondolnak. Úgy gondolják, Jézus egy-egy alkalomra meghívja őket, egy-egy jézusi alkalomra elmennek, de nem az elhívás, a mindennel szakító elhívást szeretnék. Egy-egy alkalom, egy-egy program, egy-egy istentisztelet, egy-egy meghívás belefér, de elhívás, egy úton járás az már nem. Néhány hónappal ezelőtt valakivel beszélgettem, akik megkereszteltették a gyermeküket, mondták, hogy azért tették nagyünnepre a keresztelest, mert akkor egyszerre letudtak mindent. Meg volt a nagyünnepi isten-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tisztelet és a keresztelés együtt. Letudtak mindent. A meghívás és az elhívás között az a nagy különbség, hogy a meghívás egy-egy alkalomra szól, nincs benne az elköteleződés, az odaszánás, egy-egy alkalommal „letudni”, olyan protokoll jelenlét, olyan tiszteletemet teszem. Az elhívásban pedig valahonnan, valamilyen életútról, valamilyen állapotból elhívni egy másik útra, elhívni/kihívni abból a helyzetből, amiben addig volt. Jézus nem egy „töltsünk el egy órát”, egy-egy délelőtti „kalandra” akar hívni, hanem abból az állapotból, amiben vagy. Abból szeretne Jézus elhívni, kiszakítani, elkülöníteni. Jézus elhívásának és követésének a legfontosabb része: a minden mást elhagyó életforma. Tudom, hogy sokan ezt nem szeretik, mert ma mindenki szeretne egy picit valamiből. Egy picit ebből, egy picit abból, itt is itt lenni, ott is ott lenni, a világban is, az egyházban is, Jézus mellett is és Jézustól távol is, olyan „se veled, se nélküled” kapcsolatban lenni. Már pedig Jézus azt mondja, ilyen nincs! Ha félig akarsz Jézusé lenni, akkor teljesen a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

világé vagy. Számtalan ilyen mondatot olvashatunk a Bibliában, csak két példát hadd említsek:

Jézus mondja: „**Nem lehet két úrnak szolgálni**” – tudom, hogy az ember nem szereti ezeket a kizárólagosságokat, de Jézus ezt mondja.

A másik, amit Jézus mond: „**Így mivel se nem vagy hideg, se nem vagy forró, hanem langymeleg vagy, ezért kivetlek téged az én számból**”.

Az a baj, hogy túl sokan vannak a „se veled, se nélküled” hívők. Kevesen vannak azok, akik arra a lépésre szánták el magukat, akik megértették az elhívásnak azt a mély értelmét, hogy „Jézus én érted mindent ott hagyok! Szeretném, ha életem részévé válnál, ha a Téged követés az életforma lenne az én életemben. Mert a történetünkben szereplő tanítványok életében ez látható, az évszázadok alatt számtalan olyan ember hallhatta meg Jézus hívását, amit

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem meghívásnak, hanem nagyon komoly elhívásnak értettek meg. Akiknek életük lett Jézus, mert felismerték, hogy Ő az Isten Báránya. Erről a felismerésről is hadd szóljak. Ez a felismerés mindennek az alapja. Ki nekem Jézus? Tudok-e erre őszintén válaszolni? Kinek tartom Jézust a magam életében? Sokan vannak, aki egy erkölcsös tanítónak tartják, aki szembeszállt a kor erkölcstelenségével. Vannak, akik egy magányos harcosnak, aki harcolt a képmutatás, a hiteltelenség, a római birodalom elnyomásával szemben. Vannak, akik tanítónak, akik – jobb esetben – prófétának tartják. Vannak, akik azt mondják, a legnagyobb ember, aki valaha élt a földön. Azonban azok számára, akiknek fontos a Szentírás és elhiszik, ami benne le van írva, azok el kell, hogy utasítsák ezeket a hipotéziseket, állításokat. A Szentírás szerint Jézus Krisztus azért jött, hogy az én Istentől elszakadt, haraggal, féltékenységgel, gyűlölettel, irigységgel, szeretetlenséggel, bűnnel telt, elrontott életemet helyre te-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

gye. Jézus Krisztus egyszer is mindenkorra bűneink büntetését magára vállalta, az Atya Jézus Krisztus személyében a „keresztfára szegezte a minket terhelő adóslevelet” – ahogy fogalmaz Pál. Aki ezt elhiszi, aki erre építi az életét, az kegyelmet kap. A kegyelem pedig ott lép életbe, ahol van bűn, ahol van ítélet. A kegyelem ott érvényesül, ahol született ítélet. Aki megéri és felismeri, hogy nekem kellett volna/kellene a bűneimért bűnhődnöm, de Jézus értem, helyettem, miattam szenvedett és meghalt, aki felismeri, hogy Jézus az Isten Báránya, aki magára vállalta az én és mindannyiunk bűneit, az bocsánatot kap. Ez a hitünk alapja. Mi ebben hiszünk, mert erről beszélt Jézus addig, amíg ezen a földön volt. Ez maradt ránk az evangéliumokból, a levelekből és erről beszél az Ószövetség is. És mi ebben hiszünk. Akik mást hisznek, azokat is szeretjük, de nem vagyunk velük egy alapon, mert nem a Szentírásban kijelentett dolgoknak vetik alá magukat. Erre a felismerésre volt nekem is

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szükségem, hogy abból az állapotból, amiben tengtem-lengtem, abból a „se veled, se nélküled” langymeleg helyzetből Jézus Krisztus kiemeljen, új életet adjon. Engedjem, hogy az a rengeteg „kár és szemét”, ami felhalmozódott az életben, az oda kerüljön, ahol a legjobb helye van, a kereszt tövébe. Oda le lehet minden ilyesmit tenni. Vannak ebben az országban különböző szemét lerakó helyek, ahol a szemetet le lehet tenni, ahová ki lehet önteni, Jézus Krisztusnál, az Ő keresztjénél pedig bűnlerakó hely van. Oda meg a bűneinket lehet kiönteni. Minden, ami a szívünkben van, ki lehet oda önteni. Ezért mondja az Ige: „**Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól.**” I Jn 1,9. Minden, ami fáj, ami bánt, ami bűn, ami nincs a helyén, azt oda lehet tenni az Isten Bárányára. Ő azért jött, hogy a mi terheinkkel Őt terheljük. Ezt értették meg később a tanítványok is, az Őt követők is, ezért írtak Őróla olyat, hogy „**Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.”

Róm 5,8

Mi ebben a Krisztusban hiszünk, mi erről a Krisztusról prédikálunk, mi ezt a Krisztust hirdetjük, s mi ezt a Krisztust követjük. Ezért a követés, a vele való élet a legmeghatározóbb a hívő ember számára. A követés azt jelenti, teljesen rábízunk magunkat. Amikor mindenki mást mond, akkor is Krisztus szavának hiszünk. A feltétel nélküli követés az mindig a felismerésből fakad. Ezért tartjuk fontosnak, hogy minden ember életében az elhívás, a felismerés és a követés ott kell, hogy legyen. Aki hívő ember, vagy azt mondja, hogy hisz, annak a Szentírás tanítása szerint ez a három tényező ott kell lennie.

Befejezésül pedig egy apró részletre hadd hívjam fel a figyelmet, ami mellett talán elmentünk, de mégis ez a rövid megállapítás sorsdöntő a tanítványok életében. „**nála maradtak azon a napon; körülbelül délután négy óra**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

volt ekkor.” Ez a mondat azt jelenti, hogy ennek a két embernek az életében ez a találkozás több évtized után is emlékezetes, felejthetetlen pillanat maradt. A Jézussal való találkozás, az elhívás, a felismerés maradandó nyomokat hagyott az életükben. Olyannyira, hogy egy életen át követték azt a Jézust, akivel találkoztak és felismerték, hogy Ő az Isten Báránya, aki magára veszi a világ bűnét.

Ezt a felejthetetlen pillanatot, az elhívás (megtérésre hívás) és felismerés csodálatos pillanatát adja meg mindannyiunk számára az Úr!